Dosarul penal nr. 1-14/26
1-26009074-21-1-27012026

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

23 octombrie 2026 or. Cimişlia

Judecătoria Cimișlia
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător – Alexandru Ciorba
Grefieri – Maia Strogoteanu și Cristian Căinăreanu

Cu participarea:
Procurorului în Procuratura Cimișlia – Alexandra Borodin
Apărătorului inculpatului, avocatul – Cușnir Iurie
Inculpatului – Bevz Oleg
Interpreților – Berdian Virginia și Cazacu Tatiana

a judecat în ședință publică, în limba de stat, în procedură generală, cauza penală
de învinuire a lui

Bevz Oleh Pavel, născut la *****, deținător al pașaportului *****, nr. FE 707657 eliberat la data de 11.07.2016, de către organul 5118, IDNP – *****, cetăţean al Republicii *****, originar r-nul *****, domiciliat în or. *****, neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, celibatar, studii medii, fără dizabilități, ucrainean, vorbitor de limbă rusă, nefiind reținut în prezenta cauză,, anterior judecat prin:

1) Sentința judecătoriei Cimișlia din 26 martie 2025, în baza art. 320^1, 320^1, 320^1, 320^1, 320^1, 320^1 din Codul penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare în conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea parțială a pedepselor, pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip

semiînchis. Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite rpin sentința judecătoriei Cimișlia din 18.12.2024, cu aplicarea pedepsei definitive sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Potrivit art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pentru o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] din Codul penal,

Cauza penală a fost distribuită spre judecare aleatoriu prin intermediul PIGD în regim automat în procedura judecătorului Alexandru Ciorba la 27 ianuarie 2026.

Termenul de examinare a cauzei penale: 27.01.2026 – 23.10.2026.

Procedura de citare a fost respectată.

Partea acuzării în ședința de judecată a solicitat al recunoaște culpabil pe Bevz Oleh de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] din Codul penal și a-i stabili o pedeapsă sub formă de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform prevederilor art. 85 alin. (1) din Codul penal, la pedeapsa numită de adăugat parțial termenul pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 26.03.2025, prin care Bevz Oleh a fost condamnat în baza art. 3201 CP, art.3201 CP, art.3201 CP, art.3201 CP, art.3201 CP. art.3201 CP, cu aplicarea art.84 CP, art.85 alin.(1) CP, la pedeapsă -03 ani închisoare cu aplicarea art. 90 CP, pedeapsa numită a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani,- stabilindu-i definitiv pedeapsă 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Până la intrarea în vigoare a sentinței de aplicat lui Bevz Oleh Pavel măsura preventivă – arestul.

Apărătorul inculpatului, avocatul Cușnir Iurie, în ședința de judecată a solicitat achitarea inculpatului, din motiv că ultimul nu a avut intenția de a încălca ordinul de restricție.

Inculpatul Bevz Oleh, a susținut poziția avocatului.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate nemijlocit în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t :

Bevz Oleh, la 12 noiembrie 2025, cunoscând cu certitudine că la 10 noiembrie 2025 prin încheierea Judecătoriei Cimișlia a fost eliberată ordonanța de protecție în

privința cet Aliuchina Oxana, 16.10.1973 a.n., locuitoare a or. *****, raionul Basarabeasca, în calitate de victimă a violenței în familie, pe un termen de 90 (nouăzeci) zile, cu punerea ordonanței de protecție imediat în executare de la aceeași dată, prin care, Bevz Oleh a fost obligat de a părăsi locuința comună și de a sta departe de locuința victimei Aliuchina Oxana, situată în or. *****, la distanța de cel puțin 200 m; - de a sta departe de locul aflării victimei Aliuchina Oxana, la distanța de cel puțin 200 m, excluzând orice contact vizual cu aceasta; - interzicerea lui Bevz Oleh de la orice contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu victima Aliuchina Oxana; - interzicerea de a se apropia de locurile pe care Aliuchina Oxana le frecventează; - interzicerea lui Bevz Oleh de a părăsi și purta arme, cu aplicarea monitorizării electronice a agresorului în modul prevăzut de lege, pentru perioada instituirii măsurilor de protecție victimelor violenței în familie, intenționat, a încălcat măsura de protecție stabilită în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie privind interzicerea oricărui contact cu aceasta și la 12 noiembrie 2025, în intervalul de timp: orele 17:06 – 21:29 a efectuat în jur de 29 apeluri telefonice pe numărul de telefon al cet. Aliuchina Oxana, intrând cu ea în discuții, în timpul cărora a amenințat-o cu agresiunea fizică și cu moartea și a numit-o cu cuvinte necenzurate.

Astfel, prin acțiunile sale, Bevz Oleh a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 320^1 din Codul penal - neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie după indicii: neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

Inculpatul Bevz Oleh, în ședința de judecată fiind audiat a comunicat că, recunoaște parțial vina, menționând că a efectuat câteva apeluri telefonice. Cu referire la ordonanța de protecție, a delclarat că aceasta era redactată în limba română, limba pe care nu o cunoaște, și nu i-a fost tradusă în limba rusă, limbă pe care o cunoaște. A comunicat că a telefonat-o pe Aliuchina Oxana pentru a-i solicita să-i transmită hainele prin intermediul unui prieten. Spre seară, aproximativ la ora 18:00, hainele i-au fost transmise prin intermediul unui băiat. A mai precizat că, după orele 18:00, nu a mai telefonat-o, aceasta fiind cea care l-a contactat ulterior și i-a comunicat că i-a transmis hainele. A menționat că, până în luna februarie, nu a mai contactat-o telefonic, însă s-au întâlnit întâmplător la piață, unde au schimbat câteva cuvinte. Totodată, a declarat că i s-a comunicat să nu se apropie de domiciliul acesteia, însă nu i s-a spus că nu are dreptul să o contacteze telefonic, motiv pentru care nu cunoștea această interdicție. A adăugat că nici Oxana nu i-a comunicat acest lucru. A mai comunicat că, nu își amintește dacă a primit încheierea și ordonanța de protecție din 10 noiembrie 2025, precizând că nu

este vorba despre faptul că nu își amintește, ci despre faptul că nu a primit o copie a acestora în limba rusă, fiind cetățean al Ucrainei. La fel, a mai declarat că nu a fost pezent la ședința de judecată din data de 10 noiembrie 2025, în cadrul căreia a fost aplicată măsura de protecție, întrucât, la acel moment se afla la Biroul de probațiune. Locuiește în Republica Moldova de aproximativ 12 ani și că a fregventat școala doar în ucraina. A precizat că cunoaște limba română doar întro măsură redusă, respectiv câteva cuvinte. A mai declarat că, la Biroul de probațiune, i s-a comunicat că nu trebuie să încalce ordonanța de protecție și că nu trebuie să se apropie de Aliuchina Oxana, întrucât acesta beneficiază de brățară electronică. Cu toate acestea, susține că nu i s-a comunicat că nu are dreptul să o contacteze telefonic. Dacă i s-ar fi explicat că nu avea dreptul să o telefoneze, nu ar mai fi contactat-o. A reiterat că, atunci când a contactat-o telefonic pe Aliuchina Oxana, aceasta nu i-a comunicat că nu are dreptul să o apeleze, susținând că pe tot parcursul tutror convorbirilor telefonice, nu i s-a adus la cunoștință existența unei asemenea interdicții. A mai comunicat că, după ultimul apel telefonic, nu a mai contactat-o până în luna februarie, întrucât la poliție, dar și reprezentanții Biroului de probațiune i-au comunicat ulterior că nu are dreptul să o mai apeleze. De asemenea, a declarat că nu s-a interesat de conținutul încheierii și al ordonanței de protecție, nu s-a adresat instanței pentru traducerea acestora și nu cunoștea despre faptul că documentele respective puteau fi traduse.

În pofida faptului că inculpatul Bevz Oleh și-a recunoscut parțial vina în comiterea infracțiunii incriminate, vina acestuia a fost demonstrată pe deplin prin cumulul de probe administrate în ședința de judecată, și anume:

Declarațiile martorului, Aliuchina Oxana, care în cadrul ședinței de judecată a comunicat că, au existat foarte multe cauze, însă nu își amintește la care dintre acestea se referă întrebarea. În legătură cu încălcarea ordinului de restricție de urgență, aceasta a comunicat că, Bevz Oleh, a telefonat-o și a amenințat-o, însă nu a venit. Odonanța de protecție a fost emisă la data de 11 noiembrie 2025. A menționat că, după aplicarea ordinului de restricție, a trecut o perioadă îndelungată, timp în care Bevz Oleh o telefona, însă nu venea. De fiecare dată când acesta o apela, partea vătămată se temea, întrucât locuia singură. Apelurile erau efectuate pe telefonul său mobil. A mai comunicat că, după ce a apelat la poliție, Bevz Oleh a telefonat-o în jurul orelor de noaptea, după cină, comunicându-i că va veni, fapt care a speriat-o. A mai precizat, că asemenea situații nu s-au produs într-o singură zi, ci pe parcursul mai multor zile. La data de 12 noiembrie, Bevz Oleh a apelat-o în mod repetat, însă nu a răspuns de fiecare dată, deoarece a observa că apelurile proveneau de la acesta. A menționat că este posibil să fi fost efectuate aproximativ 29 de apeluri, majoritatea fiind efectuate seara. Totodată, a indicat că la data de 12 noiembrie, Bevz Oleh a apelat-o și pe telefonul fix. La fel, a comunicat că, nu

poate comunica la câte dintre apelurile efectuate de Bevz Oleh la data respectivă a răspuns. A mai comunicat că, când Bevz Oleh o apela telefonic, îi explica acestuia că nu are voie să o contacteze, iar el cunoștea acest fapt. Referitor la ședința de judecată în cadrul căreia a fost aplicată ordonanța de protecție, nu își amintește dacă Bevz Oleh a fost prezent. A mai menționat că, în timpul conversațiilor telefonice acesta îi spunea că va veni la ea și o înjura. Totodată, a mai comunicat că, până la data de 12 noiembrie 2025, nu locuiea împreună cu Bevz Oleh, întrucât nu mai locuiau împreună de mult timp, acesta venind la ea în calitate de prieten. A mai comunicat că, Bevz Oleh mergea în costile și că avea demult probleme la picoare, fracturându-și piciorul deja a treia oară. Referitor la data de 12 noiembrie 2025, a precizat că hainele erau la acesta, iar la ea avea doar un maiou. Cu Bevz Oleh a concubinat timp de aproximativ de 10 ani. A menționat că, după aplicarea ordinului de restricție, acesta nu a mai locuit la ea, însă, la momentul audierii, locuia din nou împreună cu ea. În perioada de 12 noiembrie 2025-februarie 2026, Bevz Oleh venea foarte rar la ea, comunicând mai fregvent prin telefon. A mai precizat că, anterior a mai fost emisă o ordonanță de protecție, cea din urmă fiind a doua. A menționat că, în prezent, Bevz Oleh nu mai aplică față de ea violență fizică sau psihică și că acesta îi oferă bani pentru alimente. Totodată, a precizat că Bevz Oleh nu are unde să-și prepare mîncare și că, pentru procurarea alimentelor îi oferă bani.

La fel, vinovăția inculpatului se mai dovedește și prin materialele cauzei cercetate în ședința de judecată și anume:

- Informația înregistrată în REI-II a IP Basarabeasca sub nr.1677 din 12.11.2025, pe marginea apelului telefonic efectuat de către Aliuchina Oxana, care comunică că la data de 12.11.2025, în jurul orelor 18.05 min., fostul concubin Bevz Oleh care are interdicție de a se apropia de ea, posibil se îndreaptă spre casa ei în stare de ebrietate (f.d.8);

- Procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale din 12.11.2025, prin care Aliuchina Oxana, solicită organelor de poliție de a lua măsuri cu cet.Bevz Oleh care la data de 12 noiembrie 2025, a telefonat-o de pe numărul lui *****, și a amenințat-o cu răfuială fizică, numind-o cu cuvinte necenzurate (f.d.9);

- Procesul-verbal cu privire la constatarea infracțiunii, înregistrat în REI-I a IP Basarabeasca cu nr.164 din 13.11.2025, pe faptul că la 12.11.2025, cet.Bevz Oleh, a.n. *****, în intervalul de timp 17:06-21:29 de pe telefonul său mobil nr.*****a apelat de 29 (douăzeci și nouă) ori la telefonul mobil nr. *****al fostei concubine Aliuchina Oxana, a.a. 16.10.1973 loc.or.*****, amenințând-o cu moartea, ignorând prevederile ordonanței de protecție emisă de Judecătoria Cimișlia din data de 10.11.2025, din care fapt rezultă o bănuială rezonabilă la săvârșirea

infracțiunii prevăzute de art.320[1] din Codul penal, neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie (f.d.7);

- Ordonanță și procesul-verbal de ridicare din 13 noiembrie 2025, prin care de la Aliuchina Oxana din telefonul mobil personal au fost ridicate capturile de ecran prin care se confirmă efectuarea apelurilor de către Bevz Oleh (f.d.10-11);

- Procesul-verbal de examinare din 13 noiembrie 2025, prin care s-au examinat capturile de ecran ridicate de la Aliuchina Oxana privind apelurilor telefonice efectuate de către Bevz Oleh la 12 noiembrie 2025 (f.d.12);

- Încheierea nr.13-99/2025 emisă la data de 10.11.2025, de către Judecătoria Cimișlia privind aplicarea măsurilor de protecție în privința victimei violenței în familie Aliuchina Oxana față de agresorul Bevz Oleh pe un termen de 90 zile, începând cu 10.11.2025 ora 15:00, până la 10.02.2026, ora 15:00 (f.d.18-20);

- Ordonanță de protecție a victimei violenței în familie nr.13-99/2025 emisă la data de 10.11.2025, de către Judecătoria Cimișlia, privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie Aliuchina Oxana față de agresorul Bevz Oleh pe un termen de 90 zile, începând cu 10.11.2025 ora 15:00, până la 10.02.2026, ora 15:00 (f.d.21);

- Angajamentul semnat de către Bevz Oleh la data de 11 noiembrie 2025 în fața inspectorului de probațiune DME, pe faptul avertizării despre răspunderea survenită conform art.320[1] din Codul penal, în cazul încălcării restricțiilor stabilite sau deteriorării intenționate a utilajului electronic (f.d.24);

- Proces-verbal de confruntare din 24 decembrie 2025 între bănuitul Bevz Oleh și martorul Aliuchina Oxana (f.d.45).

De asemenea, la faza cercetării judecătorești, procurorul a anexat la materialele cauzei scrisoarea nr. 07/02-952 din 12 iunie 2026 a Biroului de probațiune Cimișlia, prin care ultimii confirmă că, la 11.11.2025 Bevz Oleh a fost prezentat la Biroul de probațiune Cimișlia, de către colaboratorii IP Basarabeasca, unde i-a fost adusă la cunoștință, în limba rusă, restricțiile și obligațiile stabilite prin ordonanța de protecție emisă în baza încheierii judecătoriei Cimișlia din 10.11.2025 (f.d. 198).

Așa fiind, potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată. Subsecvent, instanța de judecată reține că, potrivit art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai

în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată, prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită o sentință legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Bevz Oleh, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual-penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, inculpatului i-au fost aduse la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, într-o manieră detaliată, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1)–4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței privind punerea sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Bevz Oleh au fost încadrate în baza art. 320[1] din Codul penal, care stabilește răspunderea penală pentru neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punctul de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform

propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest context, prin prisma alin. (4) al art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, precum și înscrisul prezentat la faza cercetării judecătorești, se constată că acestea sunt pertinente și concludente și coroborează între ele în privința împrejurărilor esențiale ale acuzației. Divergențele dintre declarațiile inculpatului și cele ale Aliuchinei Oxana referitoare la numărul și intervalul apelurilor sunt elucidate prin raportare la capturile de ecran și la procesul-verbal de examinare a acestora.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură al tuturor părților la cercetarea probei.

Astfel, instanța de judecată a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut acces în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate, inclusiv posibilitatea de a le contesta, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară în ședința de judecată.

În continuare, instanța de judecată precizează că, verificând respectarea condițiilor prevăzute de Codul de procedură penală, audiind martorul Aliuchina Oxana și inculpatul Bevz Oleh, în coraport cu cercetarea nemijlocită a probelor și mijloacelor de probă expuse în prezenta sentință, a constatat că a avut loc fapta prejudiciabilă, care a fost săvârșită de inculpat cu vinovăție și care se încadrează în prevederile Codului penal al Republicii Moldova, după semnele analizate în continuare.

Cu referire la temeiul juridic de atragere la răspundere penală, instanța de judecată concretizează că, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă, acțiune sau inacțiune, prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin. (1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din Codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Cu referire la temeiul juridic privind atragerea lui Bevz Oleh la răspundere penală, conform încadrării juridice în baza art. 320^1 din Codul penal, instanța de judecată constată că inculpatul a atentat la obiectul juridic special al infracțiunii, care îl formează relațiile sociale cu privire la buna înfăptuire a justiției, condiționată de executarea întocmai a măsurilor stabilite de instanța de judecată prin ordonanța de protecție a victimei violenței în familie. În subsidiar, prin fapta comisă sunt lezate relațiile sociale cu privire la securitatea, integritatea psihică și liniștea victimei violenței în familie, pentru protecția căreia a fost emisă ordonanța.

Din acest punct de vedere, potrivit art. 15 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, instanța de judecată emite ordonanța de protecție prin care oferă asistență victimei și copiilor ei, aplicând agresorului măsuri de protecție, iar, în conformitate cu prevederile art. 15^2 alin. (6) din aceeași lege, refuzul sau eschivarea agresorului de la executarea cerințelor ordinului de restricție de urgență/ordonanței de protecție atrage răspundere conform legii.

În speță, instanța de judecată reține că, prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 10 noiembrie 2025, emisă în dosarul nr. 13-99/2025, au fost aplicate măsuri de protecție a victimei violenței în familie Aliuchina Oxana, fiind emisă ordonanța de protecție prin care lui Bevz Oleh i s-a impus să părăsească locuința comună și să păstreze distanța de cel puțin 200 de metri față de locuința și locul aflării victimei, excluzând orice contact vizual cu aceasta. Totodată, inculpatului i-a fost interzis expres orice contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu Aliuchina Oxana, fapt confirmat prin încheierea și ordonanța de protecție anexate la dosar (f.d. 18–21).

Instanța de judecată mai reține că restricțiile și obligațiile stabilite prin ordonanța de protecție i-au fost aduse la cunoștință inculpatului la 11 noiembrie 2025, când acesta a fost prezentat de colaboratorii IP Basarabeasca la Biroul de probațiune Cimișlia. Potrivit scrisorii nr. 07/02-952 din 12 iunie 2026 a Biroului de

probațiune Cimișlia, comunicarea restricțiilor și obligațiilor a fost realizată în limba rusă, limbă cunoscută de inculpat (f.d. 198). La aceeași dată, Bevz Oleh a semnat angajamentul prin care a fost avertizat despre răspunderea prevăzută de art. 320¹ din Codul penal în cazul încălcării restricțiilor stabilite sau al deteriorării intenționate a utilajului electronic (f.d. 24).

Latura obiectivă a infracțiunii în varianta imputată lui Bevz Oleh se caracterizează prin fapta prejudiciabilă exprimată în neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, realizată prin acțiuni de contactare telefonică repetată a Aliuchinei Oxana, contrar interdicției exprese de a avea orice contact cu aceasta, inclusiv telefonic. Instanța de judecată subliniază că existența infracțiunii prevăzute de art. 320¹ din Codul penal nu este condiționată de survenirea unor urmări prejudiciabile, aceasta având o componență formală.

Fapta prejudiciabilă se confirmă, în primul rând, prin declarațiile martorului Aliuchina Oxana, care a relatat în ședința de judecată că, la 12 noiembrie 2025, inculpatul a telefonat-o în mod repetat, majoritatea apelurilor fiind efectuate seara. Aceasta a precizat că nu a răspuns tuturor apelurilor, dar la cele care a răspuns în timpul convorbirilor inculpatul o înjura și îi comunica că va veni la ea, provocându-i teamă. Relatarea privind contactarea telefonică și amenințările este consecventă cu plângerea verbală formulată la 12 noiembrie 2025, prin care aceasta a solicitat intervenția organelor de poliție (f.d. 9).

Declarațiile Aliuchinei Oxana se coroborează cu procesul-verbal de examinare din 13 noiembrie 2025 a capturilor de ecran ridicate din telefonul său mobil (f.d. 10–12), prin care se confirmă că, la 12 noiembrie 2025, în intervalul orelor 17:06–21:29, Bevz Oleh a efectuat 29 de apeluri de la numărul *****către numărul *****utilizat de Aliuchina Oxana. Aceste date susțin declarațiile martorului privind caracterul repetat al apelurilor și infirmă susținerea inculpatului că nu ar mai fi telefonat după ora 18:00.

De asemenea, inculpatul Bevz Oleh a recunoscut în ședința de judecată că a contactat-o telefonic pe Aliuchina Oxana în ziua respectivă, invocând necesitatea recuperării hainelor. Prin urmare, efectuarea unor apeluri este confirmată inclusiv de declarațiile inculpatului, iar numărul și intervalul acestora rezultă din capturile de ecran și procesul-verbal de examinare, coroborate cu declarațiile Aliuchinei Oxana. Impreciziile acesteia privind data emiterii ordonanței nu infirmă aceste împrejurări, întrucât data și conținutul măsurilor sunt stabilite prin actele judecătorești.

Astfel, instanța de judecată constată că acțiunile de contactare telefonică a victimei au fost săvârșite în perioada de aplicabilitate a ordonanței de protecție și după comunicarea restricțiilor către inculpat. În ceea ce privește informația privind

apelul telefonic din 25 august 2025 și procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale din 26 august 2025 (f.d. 30–31), acestea reflectă împrejurările care au stat la baza cererii de aplicare a măsurilor de protecție, fără a constitui probe directe ale încălcării din 12 noiembrie 2025, or, fapta este examinată în limitele învinuirii formulate, conform art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală.

În continuare, instanța de judecată apreciază critic poziția inculpatului potrivit căreia acesta ar fi cunoscut doar de interdicția de apropiere de Aliuchina Oxana, însă nu și interdicția de a o contacta telefonic, deoarece ordonanța era redactată în limba română. Această versiune este infirmată prin coroborarea conținutului ordonanței, care prevede expres interzicerea contactului telefonic, cu scrisoarea Biroului de probațiune Cimișlia, care confirmă comunicarea restricțiilor și obligațiilor în limba rusă la 11 noiembrie 2025, și cu angajamentul semnat de inculpat la aceeași dată. Prin urmare, cunoașterea interdicției rezultă din probele privind comunicarea efectivă a măsurilor, nu doar din existența actului judecătoresc.

Totodată, instanța de judecată reține că inculpatul nu a negat efectuarea apelurilor, ci a invocat necunoașterea interdicției și scopul recuperării hainelor. Explicația privind necunoașterea interdicției nu poate fi acceptată în raport cu probele analizate, iar lipsa unei copii redactate în limba rusă nu înlătură faptul comunicării restricțiilor în această limbă. Nici scopul recuperării bunurilor personale nu justifica contactarea directă a victimei, întrucât ordonanța nu prevedea o asemenea excepție, iar transmiterea hainelor putea fi organizată prin intermediul unui terț sau cu acordul organelor de poliție/probațiune.

Instanța de judecată mai relevă că relațiile personale dintre inculpat și Aliuchina Oxana nu înlătură caracterul obligatoriu al măsurilor stabilite prin ordonanța de protecție. Faptul că aceasta a răspuns unor apeluri sau că, potrivit inculpatului, l-ar fi contactat ulterior nu modifica interdicția și nu înlătura obligația acestuia de a o respecta. De asemenea, respectarea distanței față de domiciliul victimei nu echivala cu executarea integrală a ordonanței, interdicția de contact telefonic fiind o măsură distinctă.

Prin urmare, fapta prevăzută de art. 320[1] din Codul penal, fiind una formală, se consideră consumată din momentul săvârșirii acțiunilor contrare măsurilor stabilite în ordonanța de protecție. În speță, contactarea telefonică a Aliuchinei Oxana, realizată cu cunoașterea interdicției, realizează latura obiectivă a infracțiunii, iar repetarea apelurilor în intervalul orelor 17:06–21:29 confirmă persistența conduitei contrare măsurii judiciare.

Cu referire la latura subiectivă, se remarcă faptul că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din examinarea conduitei inculpatului și a tuturor circumstanțelor în care acesta a acționat. Ansamblul

mijloacelor de probă și al împrejurărilor analizate denotă prezența intenției directe la săvârșirea infracțiunii de către Bevz Oleh.

Instanța de judecată conchide că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și a dorit în mod conștient realizarea acestora, întrucât restricțiile îi fuseseră aduse la cunoștință în limba rusă, semnase angajamentul prin care fusese avertizat asupra răspunderii penale și, cu toate acestea, în ziua următoare, a inițiat apeluri către persoana protejată. În aceste condiții, intenția privește încălcarea conștientă și voită a interdicției cunoscute.

Mai mult, instanța de judecată reține că inculpatul a contactat-o pe Aliuchina Oxana de 29 de ori pe parcursul mai multor ore, împrejurare care exclude caracterul accidental al conduitei. Continuarea apelurilor până la ora 21:29 contrazice și susținerea acestuia că ar fi încetat să o telefoneze după transmiterea hainelor, în jurul orei 18:00. Aceste împrejurări confirmă că inculpatul a ales să nu se conformeze măsurii judiciare, deși cunoștea obligația impusă.

Din punctul de vedere al calității de subiect al infracțiunii, instanța de judecată statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. Bevz Oleh, născut la 3 martie 1983, întrunește aceste condiții, nefiind stabilite împrejurări care să excludă responsabilitatea sa. Totodată, din perspectiva obligației de executare a măsurilor, acesta este persoana nominalizată în ordonanța de protecție în calitate de agresor și destinatarul interdicției încălcate.

Drept urmare, instanța de judecată consideră că Bevz Oleh urmează a fi condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ din Codul penal, conform semnelor „neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie”, reieșind din considerentele enumerate și din totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată. Acestea, apreciate ca fiind pertinente, concludente și veridice, se completează reciproc și demonstrează dincolo de orice îndoială rezonabilă că inculpatul, cunoscând interdicția de contact telefonic stabilită prin ordonanța din 10 noiembrie 2025 și comunicată în limba rusă la 11 noiembrie 2025, a încălcat-o prin apelurile efectuate către Aliuchina Oxana la 12 noiembrie 2025.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cauzei penale și a probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei. Prin urmare, reieșind din prevederile art. 320¹ din Codul penal și ale Legii nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, sunt stabilite atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Bevz Oleh la răspundere penală, iar solicitarea apărării privind achitarea pentru lipsa intenției se respinge.

Individualizarea pedepsei penale.

Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 din Codul penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane.

Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 320^1 din Codul penal săvârșită de către inculpat, instanţa de judecată, conform art. 16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave comise cu intenţie.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Bevz Oleh face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul securității actului de justiție, care atentează la una din valorile fundamentale – buna desfășurarea a justiției condiționată prin neadmiterea încălcării sau neîndeplinirii actului judiciar și protecției victimelor violenței în familie.

Totodată, instanța de judecată reține că, Bevz Oleh a comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor atenuante prevăzute la art. 76 din Codul penal, <u>însă cu prezența circumstanțelor agravante prevăzute la art. 77 din Codul penal și anume: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.</u>

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Bevz Oleg de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

Referitor la personalitatea inculpatului Bevz Oleh, instanța de judecată constată că, la locul de trai se caracterizează satisfăcător (f.d.95), nu are persoane la întreținere (f.d.94), nu se află la evidența medicului psihiatru (f.d.93), însă se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza „*din luna aprilie 2020 ca fiind consumator de droguri”* (f.d.92), nu este încadrat în câmpul muncii, anterior sancționat contravențional (f.d. 91), cu antecedente penale (f.d. 66).

Astfel, după caracterul şi gradul prejudiciabil, prin prisma art. 16 din Codul penal, infracţiunea prevăzută la art. 320[1] din Codul penal şi săvârşită de către inculpat – se clasifică ca fiind mai puțin gravă şi pentru săvârșirea căreia legea penală la momentul săvârșirii a prevăzut în calitate de pedeapsă o sancțiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

Astfel, reieşind din circumstanţele stabilite ale cauzei, ţinând cont de scopul pedepsei penale, care are ca obiectiv reeducarea socială a inculpatului, instanţa de judecată ajunge la concluzia că, corectarea şi reeducarea lui Bevz Oleh este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu stabilirea pedepsei în limita sancțiunii prevăzute de art. 320[1] din Codul penal. O relevanță deosebită prezintă faptul că inculpatul beneficiase anterior de suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru infracțiuni similare. Cu toate acestea, în perioada de probațiune, el a săvârșit o nouă încălcare intenționată a măsurilor de protecție. Această conduită demonstrează că posibilitatea de corectare în libertate acordată prin sentința anterioară nu a avut efectul preventiv urmărit. În aceste împrejurări, instanța de judecată apreciază că aplicarea muncii neremunerate în folosul comunității nu ar constitui o reacție suficientă pentru corectarea inculpatului și prevenirea repetării unor fapte similare. Necesitatea închisorii rezultă din persistența conduitei infracționale după condamnarea pentru fapte similare și din încălcarea unei noi ordonanțe imediat după comunicarea restricțiilor.

În atare situație, instanța de judecată este convinsă că anume pedeapsa cu închisoarea este potrivită inculpatului şi că aceasta va avea drept scop atât restabilirea echităţii sociale, cât şi corectarea celui din urmă. Or, legea penală nu urmăreşte scopul de a cauza suferinţe fizice sau de a leza demnitatea omului – acesta fiind unul din principiile aplicării legii penale.

Prin urmare, apreciind cumulativ gravitatea concretă a faptei, datele privind persoana inculpatului și necesitatea prevenirii unor noi infracțiuni, instanța de judecată consideră echitabilă și proporțională stabilirea, pentru infracțiunea prevăzută de art. 320[1] din Codul penal, a pedepsei de 1 (unu) an și 6 (șase) luni închisoare.

În continuare, instanța de judecată constată că, prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 26 martie 2025, Bevz Oleh a fost condamnat pentru 6 (șase)

infracțiuni prevăzute de art. 320¹ din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare. În temeiul art. 90 din Codul penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani, cu stabilirea obligațiilor corespunzătoare (f.d. 83–89).

Potrivit demersului Biroului de probațiune Cimișlia, perioada de probațiune a început la 11 aprilie 2025 și urma să expire la 11 aprilie 2027. Prin același demers, organul care exercită supravegherea asupra comportamentului condamnatului a solicitat aplicarea art. 85 alin. (1) din Codul penal, invocând săvârșirea unei noi infracțiuni în perioada de probațiune și neatingerea scopului de corectare și reeducare prin măsura dispusă anterior (f.d. 142–143).

În conformitate cu art. 90 alin. (10) din Codul penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85, dacă nu sunt aplicabile prevederile alin. (11) din același articol.

Potrivit art. 90 alin. (11) din Codul penal, în cazul săvârșirii în perioada de probațiune a unei infracțiuni din imprudență sau a unei infracțiuni intenționate mai puțin grave, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată, la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului condamnatului.

La caz, infracțiunea prevăzută de art. 320¹ din Codul penal a fost săvârșită la 12 noiembrie 2025, în perioada de probațiune stabilită prin sentința anterioară. Întrucât aceasta constituie o infracțiune intenționată mai puțin gravă, instanța examinează problema menținerii sau anulării suspendării condiționate, ținând cont de împrejurările faptei, persoana inculpatului și demersul organului de probațiune.

La acest capitol, instanța de judecată apreciază că menținerea suspendării condiționate nu se justifică. Deși condamnarea anterioară a vizat 6 (șase) infracțiuni de aceeași natură, inculpatul a săvârșit o nouă infracțiune intenționată a măsurilor judiciare de protecție, beneficiind în continuare de posibilitatea de corectare în libertate. Mai mult, noua faptă a fost comisă la numai o zi după comunicarea restricțiilor și avertizarea asupra răspunderii penale, prin contactarea telefonică repetată a persoanei protejate.

Așa fiind, aceste împrejurări demonstrează că suspendarea executării pedepsei și supravegherea în cadrul probațiunii nu au determinat respectarea obligațiilor impuse și nu au împiedicat repetarea conduitei infracționale. Prin urmare, instanța

de judecată admite demersul Biroului de probațiune Cimișlia, anulează suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite prin sentința din 26 martie 2025 și aplică regulile privind cumulul de sentințe.

Conform art. 85 alin. (1) și (3) din Codul penal, Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. În acest caz, pedeapsa definitivă nu poate depăși termenul de 30 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – termenul de 20 de ani și în privința minorilor – termenul de 15 ani.

Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentinţe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracţiuni şi decât partea neexecutată a pedepsei pronunţate prin sentinţa anterioară a instanţei de judecată.

Pentru infracțiunea dedusă judecății, prin prezenta sentință lui Bevz Oleh i-a fost stabilită pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare, iar pedeapsa de 3 ani închisoare stabilită prin sentința din 26 martie 2025 nu a fost executată. La determinarea modalității de cumulare, instanța de judecată ține cont atât de repetarea unei infracțiuni similare în perioada de probațiune, care impune o reacție penală efectivă, cât și de gravitatea concretă a noului episod, desfășurat într-o singură zi și fără exercitarea violenței fizice.

Așa fiind, în temeiul art. 85 alin. (1) din Codul penal, adăugind parțial, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 26 martie 2025, instanța de judecată î-i va stabili lui Bevz Oleh pedeapsa definitivă sub formă de 4 (patru) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cu privire la măsura preventivă.

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În cadrul urmăririi penale, în privința lui Bevz Oleh nu a fost aplicată nicio măsură preventivă. Dat fiind că, în privința lui Bevz Oleh va fi pronunțată o sentinţă de condamnare cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, în scopul asigurării executării sentinței, în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (3) pct.

15) din Codul de procedură penală, va dispune aplicarea în privința lui Bevz Oleh a măsurii preventive sub formă de arestarea preventivă, din momentul reținerii. Măsura preventivă va înceta de drept la data devenirii sentinței definitivă.

Termenul executării pedepsei închisorii aplicată lui Bevz Oleh prin prezenta sentință urmează a fi calculat din momentul reținerii.

Cheltuieli judiciare în cauza penală dată nu au fost suportate.

Acțiunea civilă pe cauza dată, nu a fost înaintată.

Corpuri delicte nu sunt.

În conformitate cu prevederile art. 384-389, 392-395, 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Bevz Oleh, se recunoaşte vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 320^1 din Codul penal, şi se condamnă în baza acestei legi, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 alin. (1) din Codul penal, adăugând parțial, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Cimişlia nr. 1-2/25 din 26 martie 2025, stabilind astfel, lui Bevz Oleh, pedeapsă definitivă sub formă de 4 (patru) ani, închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se aplică lui Bevz Oleh, măsura preventivă arestul preventiv, pentru asigurarea executării sentinței, care urmează a fi pusă în executare de la momentul reținerii lui și care urmează să fie aplicată până la rămânerea definitivă a sentinței.

Termenul executării pedepsei a-l calcula începând cu data reținerii.

Sentința este cu drept de apel la Curtea de Apel Sud în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Președintele ședinței,
Judecător Alexandru Ciorba

Copia corespunde originalului Alexandru Ciorba